

NEWSLETTER/BULLETIN

CANADIAN ASSOCIATION FOR THE
ADVANCEMENT OF NETHERLANDIC STUDIES

ASSOCIATION CANADIENNE POUR
L'AVANCEMENT DES ÉTUDES NÉERLANDAISES

December 2020

ISSN 2290-7300

décembre 2020

Editorial

Mary Eggermont-Molenaar

Nadat op 26 april 1986 de nr. 4 reactor van kerncentrale Chernobyl bij Pripjat ontplofte werd Nijmegenaren aangeraden voortaan alleen groente uit blik te eten omdat verse groente met radio-actief afval besmet kon zijn. Onze groenteboer was het met dat advies niet eens en at in bijzijn van zijn klanten geregeld een handvol spinazie of een hap van een wortel, die hij dan wel opzij legde. Drie jaar later was hij dood. En nu moeten we onszelf inblikken, willen we de groenteboer niet achternagaan. De huidige situatie zorgt ervoor dat ook lezingen bij voorkeur ingeblikt ofwel geyoutubed genoten worden, wat qua toegankelijkheid wel gunstig is. Bijvoorbeeld de jaarlijkse Cleveringa-lezing.

Dit jaar werd deze gehouden door de in 1946 in Denekamp geboren Canadese diplomaat en auteur Roméo Dallaire, zoon van een Canadese soldaat en een Nederlandse verpleegster. Zijn lezing ging over geestelijke gezondheid bij humanitaire interventie en is gebaseerd op Dallaires eigen langdurige ervaring daarmee in Rwanda. Cleveringa-lezing 2020 is te beluisteren op: <https://www.universiteit leiden.nl/agenda/2020/10/cleveringaoratie-door-romeo-dallaire> En is ook een interview met Dallaire: https://www.universiteit leiden.nl/nieuws/2020/11/romeo-dallaire-de-commandant-die-in-rwanda-bleef?utm_source=201124-extern&utm_medium=e-mail&utm_content=romeo-dallaire-de-commandant-die-in-rwanda-bleef&utm_campaign=nieuwsbrief

Roméo Dallaire

CAANS-sprekers en -leden in het nieuws

Nicoline van der Sijs, met Nelleke Noordervliet: bron *Historiek*

Nicoline van der Sijs, hoogleraar Historische Taalkunde aan de Radboud Universiteit te Nijmegen, geen CAANS-sprekerster maar u welbekend vanwege de enquêtes die we voor haar invulden, mocht onlangs uit handen van juryvoorzitter Nelleke Noordervliet Taalboeken-prijs 2020 in ontvangst nemen. Ze won met haar boek *15 eeuwen Nederlandse taal*, dat beschrijft hoe het Nederlands is ontstaan uit het

Indo-Europees en Germaans, en hoe het zich door de eeuwen heen heeft ontwikkeld. Een belangrijke motor voor die ontwikkeling is taalcontact: de invloed van immigranten, die Nederlands op latere leeftijd leren. Een andere belangrijke factor in de taalontwikkeling was de vorming van een standaardtaal in de 16^e en 17^e eeuw. Ik heb het nog niet gelezen, maar heb de indruk dat het Nederlands – en ik denk veel meer talen – te vergelijken is met amber, net als daarin verrijken/verhogen de corpusjes alieni erin de waarde / de taal. Voor meer over Nicolines boek:

<https://www.trouw.nl/nieuws/het-nederlands-dat-we-nu-spreken-hebben-we-te-danken-aan-migranten~b2bf9503/>

Luc Devoldere, CAANS-spreker in 2013, zal in januari afscheid nemen als hoofdredacteur van *Ons Erfdeel*. Hendrik Tratsaert, wordt zijn opvolger. Van 1999 tot 2005 leidde Tratsaert het kunsttijdschrift *Janes*, in 2006 richtte hij in Oostende Vrijstaat O. op en begin 2020 vzw Exil, “waar vernieuwde kunstprojecten worden gelanceerd”, aldus informatie van www.de-lage-landen.com. Moge de banden tussen CAANS en *Ons Erfdeel* (en Devoldere) blijven zoals ze zijn!

Devoldere en Tratsaert

Gerard Termorshuizen, oud-medewerker aan het Koninklijk Instituut voor Taal-, Land, en Volkenkunde en CAANS-spreker in 2003, dook terug in zijn eigen leven, zijn jeugd, onderwijzer- en leraarschap, zijn jaren bij de vakgroep Nederlandse taal, letterkunde en, cultuur van de Universitas Indonesia in Jakarta. Meer hierover op: http://www.vk-tv.nl/images/act/ac19_1c.html. En dan is er ook nog een interview met Gerard, in de *Acta Neerlandica*, 9 (2012): <http://www.bntl.nl/files/283995/01%20Pusztai-Interview.pdf>. Termorshuizen gaf het boek uit in eigen beheer. Het is te bestellen via: gerardtermorshuizen@yahoo.com.

Editorial • Mary Eggermont-Molenaar	1
Weinig News from the Chapters	
Ottawa	9
In dit nummer	
CAANS in 2021 • Tanja Collet-Najem	10
A newly-revealed war-diary • Marianne Brandis	11
@emigratie • Henk Stam	12
Werken voor NASA * Marjan Eggermont	14
Kunst in de Kamer • Mary Eggermont-Molenaar	15
From the Journals • Basil Kingstone	16
Membership renewal • Peter Tijssen	18

Averij en Tijgers

Op de een of andere manier, lang verhaal, kreeg ik de memoires en brieven van generaal Willem Schenck, zoogbroer van koning Willem I, onder ogen en in handen en nu staan die geannoteerd en wel in *Averij en Tijgers*. Schenck zeilde in 1815 met

Averij en Tijgers

memoires en brieven van
generaal Willem Schenck,
Java 1815–1841

ingeleid en geannoteerd door
Mary Eggermont-Molenaar

Ginkgo

ISBN 978 90 71256 86 8

Mary Eggermont-Molenaar heeft een aantal boeken over historische onderwerpen gepubliceerd en is actief binnen de Canadian Association for the Advancement of Netherlandic Studies.

Uitgeverij Ginkgo, Leiden
160 pagina's + omslag, full colour, te bestellen via
<https://uitgeverijginkgo.nl/home/averij-en-tijgers>
prijs € 20,- plus € 4,55 porti (binnen Nederland)

Voor wat betreft onderzoek naar persoonlijke bronnen met betrekking tot het voormalige Nederlands-Indië komt de eerste helft van de negentiende eeuw er bekaaid af. De memoires en brieven van de Nederlandse generaal Willem Schenck, zoogbroer van koning Willem I, zijn een welkome uitzondering.

Nederlandse militairen die onder Napoleon gediend hadden, werden massaal naar Indië gestuurd. Vanuit de toenmalige optiek was dit nuttig om het Nederlandse gezag te verstevigen, terwijl tegelijkertijd mogelijk onbetrouwbare figuren op afstand werden gezet. Zoogbroer of niet, ook Schenck kwam hier niet onderuit.

In 1840 schreef hij zijn memoires, onder andere over zijn zeereis naar Java in 1815 en zijn verblijf aldaar. Na de napoleontische tijd was de Nederlandse oorlogsvloot in zeer slechte staat. Het verslag van die reis leest dan ook als een aaneenschakeling van mankementen.

Vanaf 1816 werd de politiek van het minimaliseren van de macht van inheemse heersers op Java voltooid. Willem Schenck was betrokken bij het breken van het laatste georganiseerde verzet daartegen in de Java-oorlog. Meer vechthas dan politicus werd Schenck daarvoor wel bedankt, maar niet beloofd, zo laat hij blijken uit zijn memoires.

De inheemse vorsten waren na 1830 gepacificeerd, maar moesten wel te vriend gehouden worden. In zijn brieven over zijn militaire inspectiereis uit 1841 aan Louise, de zus van zijn schoondochter, blijkt dat hij soms moeite had met de daarbij horende plichtplegingen, zoals het bijwonen van tiggervechten. Maar vooral geven deze brieven inzicht in de verknoppte relaties binnen de Nederlandse elite op Java, op persoonlijk, bestuurlijk en economisch vlak.

een eskader naar Java waar de Nederlandse regering Java weer zouden overnemen van de Engelsen. Een avontuurlijke tocht met niets dan averij onderweg. De brieven die hij in 1841 schreef aan een jonge vrouw tijdens een militaire inspectiereis geven een blik op reilen en zeilen van de toenmalige Nederlandse en Indische elite. Zo liet Schenck weten dat Couperus – de vader van Louis Couperus – de bons kreeg van juffr. Lawick van Pabst. Couperus trouwde later met juffr. Reynst, met wie hij Louis Couperus kreeg. Die bons dreunt door tot in dit nummer van de newsletter.

Om te beginnen, op de site van *De Lage Landen* is nu een serie afleveringen begonnen die gaat over de persoon die stond voor Droogstoppel geschetst zou zijn en zonder die persoon had de Max Havelaar niet geschreven kunnen worden, zie: <https://www.de-lage-landen.com/article/belangrijke-bron-van-max-havelaar-ontdekt>

Jacqueline Bel met Annette Dorrepaal

Jacqueline Bel, hoogleraar Moderne Nederlandse Letterkunde aan de VU te Amsterdam, CAANS-spreekster in 2018, vroeg zo'n 200 Nederlanders een bladzijde van de *Max Havelaar* met de hand over te schrijven.

Want, berichtte Jacqueline:

Om uit te drukken hoezeer de ideeën van Multatuli [pseudoniem van schrijver Eduard Douwes Dekker] over rechtvaardigheid en menselijkheid inmiddels onderdeel zijn van de Nederlandse identiteit, hebben wij iedereen

uitgenodigd om letterlijk medeschrijver te worden van dit grensverleggende boek. Door zelf delen met de hand over te schrijven ervaart iedereen hoe indringend een tekst kan zijn.

We hadden het over doordreunen. Er waren veel aanmeldingen. Bekende Nederlanders die we niet kennen en ook minder bekende die we mogelijk wel kennen, deden mee. Filmpjes van de mensen die een bladzijde schreven zijn te zien op: https://www.youtube.com/playlist?list=PLvAQ6aups3M0-3cT39iKoY19McwPN0_F7
 Voor wie Jacqueline over Multatuli ofwel Eduard Douwes Dekker wil horen: <https://www.youtube.com/watch?v=FAjiSHOihcM>

En: <https://www.youtube.com/watch?v=7Da52dAc4ZI&feature=youtu.be>

En, voor wie benieuwd is naar Jacquelines ervaringen met digitaal onderwijs: <https://voertaal.nu/multatuli-hoogleraar-jacqueline-bel-de-coronatijd-maakt-me-ervan-bewust-dat-we-ondanks-de-afstand-veel-meer-samen-kunnen-doen/>

Dick de Boer, emeritus hoogleraar Middeleeuwse Geschiedenis, Universiteit Groningen en CAANS-spreker in 2002, sprak afgelopen 16 oktober voor de Historische Vereniging Oud-Leiden over zijn laatste boek *Leiderdorp tijdens de 80-jarige oorlog*. Deze lezing werd eerder aangekondigd. Vanwege verwarring over de tijd waarop je moest inschakelen, contacteren of inzoomen hierbij nog eens de link. Tip, sla de eerste 19 minuten over, tenzij je wilt zien hoe met in Leiden “afstand houdt.” https://www.youtube.com/watch?v=cv_-EsKfMrs

Tot nu toe gingen de nieuwtjes over memoires en herinneringen. Nu een reis naar de toekomst. Net nu Nicole van der Sijs uitlegde hoe het Nederlands ontstond, sprak **Wim Vandenbussche**, hoogleraar Nederlandse Taalkunde aan de VU te Brussel, en CAANS-spreker in 2009 in het afgelopen oktober over de toekomst van het Nederlands. Harry Mulisch zou in 1995 toen hij “ten paleize” – wat kunnen die Vlamingen toch leuk uit hun woorden komen – de Prijs der Nederlandse Letteren ontving gezegd hebben:

Over vijfenzeventig jaar zal het Nederlands – toch al broos geworden door herhaalde spellingswijzigingen – de tweede taal van de Nederlanders en de Vlamingen geworden zijn, zoals het Fries dat nu voor de Friezen is.

Wim Vandenbussche, onder hoede van Paul en Geeske de Laat

Wat mij betreft, voor zover ik Friezen of Hulstenaren ken (schoonfamilie) spreken die thuis of onder elkaar Fries of Vlaams, en elders ABN als dat nog zo heet en is het Fries of het Vlaams meer een thuis- dan een tweede taal. Maar misschien moet ik me er niet mee bemoeien. Vandenbussche hele lezing is hier te horen: <https://www.youtube.com/watch?v=PH28pI9W9kQ>

Frieda Steurs, Rob Tempelaars, Dirk Geirnaerts, Piet van Sterkenburg, Lodewijk van Kallenberg bij het graf van Matthias de Vries. Foto Korrie Korevaar

Op 5 november werd het Matthias de Vriesjaar afgesloten met een symposium over deze grondlegger van het grootste woordenboek ter wereld, het *Woordenboek der Nederlandsche Taal*. De Vries deed meer. Zoals we weten, hij inspireerde professor C. C. Uhlenbeck tot diens studies van het Baskisch en het Blackfoot.

Bij die gelegenheid werden twee boeken gepresenteerd. Een daarvan, *Geen woord te veel: van INL (Instituut voor Nederlands Lexicologie) naar INT (Instituut van de Nederlandse taal)*, werd geschreven door **Piet van Sterkenburg**, CAANS-spreker in 2008 en **Frieda Steurs**, hoogleraar kwantitatieve lin-

guïstiek aan de Universiteit van Leuven. Zij is Van Sterkenburgs opvolgster aan het INT te Leiden en zal online keynote speaker zijn tijdens het CAANS-jaarcongres in 2021. Meer hierover In 'Dit Nummer' door Tanja Collet.

Kitty Zijlmans, emeritus hoogleraar Hedendaagse Kunstgeschiedenis en Theorie, Universiteit Leiden en CAANS-sprekerster in 2014, sprak zich onlangs uit over kunst. Een regel uit het interview daarover luidt: "Nederland moet je zien als plek waar heel veel culturen bij elkaar zijn gekomen en waar onze eigen cultuur uit voortgekomen is." Dat lijkt ook wel op een stuk amber, die cultuur van ons.

https://www.universiteit-leiden.nl/nieuws/2020/11/niet-langer-naar-de-wereld-kijken-als-the-west-and-the-rest?utm_source=201110-extern&utm_medium=e-mail&utm_content=niet-langer-naar-de-wereld-kijken-als-the-west-and-the-rest&utm_campaign=nieuwsbrief

Rudi Struik en Kitty Zijlmans bij de Tsuu T'Ina

In *Noord & Zuid*, het blad van de *Orde van de Prince*, dat Basil Kingstone geregeld samenvat in zijn rubriek 'From the journals,' werd aandacht gegeven aan een actie van **Joke van Leeuwen**, CAANS-spreker in 2017. In 'Standaard der Letteren,' een supplement bij het Vlaamse blad *De Standaard* had Joke onder de rubriek kleine berichten achttien keer één regel geschreven die begon met 'Het is.' De negentiende keer stond er alleen 'Het is' en werd het aan de *Standaard*-lezers overgelaten de zin verder aan te vullen. De wijsgeer van het Witte Huis leverde ook al een regel in, nl.: "Het is zoals het is."

Joke van Leeuwen met Mathilde Stahl

Herdenkingssymposium voor Elsa Joubert nu digitaal terug te zien

Ena Jansen en Jacqueline

In dit jaar 2020 stierf Zuid-Afrikaanse schrijfster Elsa Joubert op 97-jarige leeftijd aan de gevolgen van Covid. Help, wie weet hoe oud ze anders geworden zou zijn. Joubert schreef romans, verhalen en reisreportages en gold binnen de Afrikaanse literatuur als de belangrijkste vrouwelijke auteur van haar tijd. Haar roman *Die swerfjare van Poppie Nongena* (1978) was gebaseerd op urenlange gesprekken met haar eigen huis-hulp. Vanwege zijn maatschappelijke impact wordt het boek wel de Afrikaanse *Max Havelaar* genoemd. Een van de digitale sprekers van dit afscheidssymposium afgelopen november

in het Zuid-Afrikahuis te Amsterdam was **Ena Jansen**, CAANS-spreker in 2022 omdat haar komst in 2021 is afgelast. In deze video van alle sprekers op dit symposium wordt Ena op minuut 28 ingeleid en spreekt ze zelf, in het Zuid-Afrikaans, vanaf minuut 29: <https://www.youtube.com/watch?v=j9e3f75M-NWU&feature=youtu.be>.

Wim Blockmans, emeritus hoogleraar Middeleeuwse Geschiedenis, Universiteit Leiden, CAANS-spreker in 2012, werd op 20 augustus dit jaar een uur lang geïnterviewd over zijn nieuwe boek *De verdeling van macht in Europa van Hans-esteden tot EU*. door Jelle van Baardewijk voor *De Nieuwe Wereld* Het is hier te volgen: https://www.youtube.com/watch?v=a8IASnhO_ts.

Blockmans en Boris op de prairie

Afgelopen 20 november, twee jaar nadat Eva Biesheuvel werd begraven, kwam *De Biezen* uit bij de onlangs opgerichte uitgeverij Sunny Home. Hierin staan herinneringen, in woord en beeld, aan zowel Eva en Maarten Biesheuvel van Maarten 't Hart en Mensje van Keulen, CAANS-spreker in 2004. Informatie over verkoopadressen: 01131-74 255 7099.

Peter Lowensteyn liet me met betrekking tot Biesboeken weten dat uitgeverij Van Oorschoot op dat terrein ook een plan heeft, eentje waaraan we mee kunnen doen, zie:

https://www.vanoorschoot.nl/kies-uit-bies/?fbclid=IwAR09ABh_XaXnDpBpc9csF_dWV8RMI-m-D7irqEIBZpNaadCj8oyZXha90azlw

Correctie

In de CAANS Newsletter <https://caans-acaen.ca/News/newsletter2008.pdf> ging er iets fout op bladzijde 10.

De foto van **Elly Ameling** met Eva Biesheuvel was niet van het laatste concert van haar carrière, maar werd gemaakt ter gelegenheid van Elly's tachtigste verjaardag, in het Concertgebouw te Amsterdam. Hierbij een foto van haar afscheidconcert, dat op 29 januari 1996 plaats vond in het concertgebouw te Rotterdam, met Rudolf Jansen aan de piano.

Nu we het toch over hebben over dingen die fout gingen, Elly herinnerde zich haar eerste optreden op 31 januari 1953, in de aula van Museum Boymans. Ze hoorde van de Watersnoodramp toen ze na het concert haar debuut vierden in een restaurant dat niet meer bestaat.

Tot slot nog iets leuks. In mijn vriendenboek over Eva Biesheuvel beschrijft Elly haar roeitochtjes langs de Lek met Eva en Maarten. Onlangs stuurde me een foto van haarzelf; in haar tuin staat ze tegen de roeiboot het Eva-boek te signeren om door te sturen naar haar vrienden.

In dit nummer

Tanja Collet-Najem, voorzitter van CAANS, informeert over de gang van zaken met betrekking tot CAANS-conferentie 2021.

De *CAANS Newsletter* van april dit jaar kondigde *This Faithful Book* aan. Dit boek bevat het dagboek Madzy Brender à Brandis over haar oorlogsjaren in Maarn. Haar dochter **Marianne Brandis**, vertaalde het en was zo vriendelijk ons iets meer over over dit boek te vertellen.

Henk en Lorraine Stam, CAANS-leden, verloren hun beide zoons aan de muziek, in Nederland. Reden voor hen om dan maar te (r)emigreren. Henk over zijn eerste indruk in zijn hervonden vaderland.

Marjan Eggermont, CAANS-lid, laat haar licht schijnen over haar bemoeienis met een project van NASA. En gek genoeg zelf in het digitale heelal kun je nog een een oud-landgenoot ontmoeten.

Maarten 't Hart, Ria den Oudsten, Maarten Biesheuvel. (Op deze foto staat 't Hart als vrouw verkleed. Af en toe ging hij als Maartje door het leven)

Onlangs stuurde CAANS-lid **Ria den Oudsten**, nu af en toe wonend in Toronto, me een leuke foto op van haarzelf geflankeerd door beide Maartens. De.. heren traden op 21 november 1991 op bij haar toenmalige huis in Woerden, in het kader van Kunst in de Kamer. Ik vroeg 't Hart ernaar.

Antwoord: "Hoi Mary, Ik kan met dat nog wel herinneren, Kunst in de kamer in Woerden. Dat werd door een reuze aardige en zeer knappe vrouw georganiseerd, maar ze deed het op haar eentje, en ik betwijfel of dat nu nog bestaat. Ik denk het niet. Het is inmiddels al bijna 30 jaar geleden. Hart. gr. Maarten."

Of Kunst in de Kamer nog bestaat? Ik vroeg er Ria naar, zij vroeg het haar opvolgster Lyda Raven, en kreeg via Ineke de Geer van de landelijke organisatie meer nieuws. Uit dit geheel brouwde ik een korte schets van KindeKamer.

Zoals gewoonlijk sluit **Basil Kingstone** dit nummer af met een overzicht over bladen buiten Nederland. Ditmaal beperkt hij zich tot een interessante beschouwing over *Septentrion*, een Franstalig blad over lagerelandencultuur dat in april uitkwam met een themanummer ontwerpen.

Chapter News

Ottawa door Hans Blokpoel

Het bestuur is een aantal malen *virtueel* bij elkaar gekomen om de toekomst van CAANS-Ottawa te bespreken. Op 15 september kwamen we bij elkaar, natuurlijk met gepaste Covid-19 voorzorgsmaatregelen, bij Margot en James Grimes.

Deze bijeenkomst was niet erg gestructureerd, maar we besteedden wel een half uur aan het voordragen van wat Nederlandse gedichten, proza of liedjes. Vanwege Covid-19 moesten we helaas het aantal deelnemers aan deze sociale bijeenkomst beperken. Deelname was daarom op **first come, first serve** basis. We namen verder de volgende Covid-19 voorzorgsmaatregelen:

- Twee (2) meter afstand houden;
- Masker mee nemen voor het geval u naar binnen moet om naar het toilet te gaan;
- Zelf een stoel, een drankje en een snack mee te nemen.
- Mensen met symptomen als koorts, droge hoest, vermoeidheid, verkoudheidsklachten, benauwdheid, verlies van reuk en/of smaak konden niet komen,
- of wie in afgelopen 14 dagen in het buitenland was geweest of in quarantaine zat;
- Ook niet konden komen, wie iemand in uw nabije omgeving kende – b.v. een familielid of collega –, die Covid-19 of ademhalingsproblemen hz en/of recentelijk in het buitenland was geweest.

Mary Nash

Hieronymus Bosch and Leonardo da Vinci: their monsters, grotesques and symbols door Mary Nash

Mary Nash' lecture was supposed for the month March, but now went online.

(1) A video lecture (in English) can now be watched at any time: <https://web.ncf.ca/mnash/MonsterTalk2020/MNMonstersB.m4v>. The lecture is about 40 minutes long.

(2) During the follow-up discussion and Q&A meeting on ZOOM on November 4, 2020,, Mary answered questions (in English and Dutch) from meeting participants and shared more of her

extensive knowledge.

For those unfamiliar with Zoom, instructions on how to use ZOOM were included in the confirmation email.

Because this was the first time that we hosted such a virtual event, we limited this event to 25 people on a "first come, first serve" basis.

Brief description of the presentation by Mary Nash

Bosch and Da Vinci lived in the same time period, from about 1450 to about 1520. Their actual birth and death dates only differ by 2 or 3 years at either end. For Bosch, his exact date of birth is not known. The talk started with a brief overview of the relevant aspects of the Renaissance period. This was followed by a more extensive discussion of several works by each artist, showing their involvement with monsters or grotesques and the meaning of these.

The presentation was extensively illustrated with relevant artworks.

About Mary Nash

Mary Nash has been a volunteer docent at the National Gallery of Canada for over 30 years. She mainly conducts gallery tours for children and gives mini talks and seminars on various works of art to public audiences and art gallery colleagues. She is particularly attracted to Dutch art from the Golden Age, and her favorite artist is Jan Steen.

Born in Amsterdam, Mary came to Canada with her family in 1958. She has lived in Ottawa since 1973. Travelling is a passion, and of course, visiting art museums is a built-in pastime. She also plays the violin and piano and participates in English country dance events around the world.

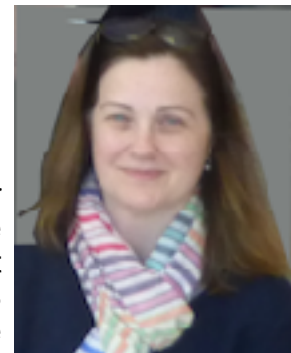
In dit nummer

CAANS 2021, een update

door dr. Tanja Collet

Voorzitster, CAANS Nationaal

tcollet@uwindsor.ca

De jaarlijkse conferentie van CAANS nationaal zal dit jaar voor de allereerste keer in de geschiedenis van onze organisatie volledig online verlopen. Dit is natuurlijk een gevolg van het coronavirus dat de wereld nog altijd in zijn greep heeft. CAANS is niet alleen. Meer dan veertig Canadese wetenschappelijke verenigingen gaan tussen 27 mei en 4 juni 2021 online samenkomen binnenin het kader van het jaarlijkse Congress of the Humanities and Social Sciences (<https://congress2021.ca/>).

CAANS 2021 zal plaatsvinden op 29 en 30 mei 2021, met als keynote spreker dit jaar Dr. Frieda Steurs, een taalkundige en terminologe verbonden aan de Katholieke Universiteit Leuven, en directeur van het Instituut voor de Nederlandse Taal in Leiden.

Een oproep voor het indienen van voorstellen zal vanaf begin december verstuurd worden naar alle leden van CAANS nationaal, en zal ook kunnen geraadpleegd worden op de website van CAANS: <https://caans-acaen.ca>.

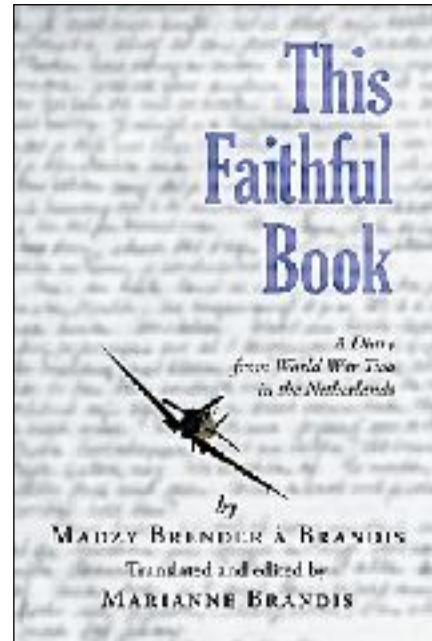
Het programma van dit jaar zal ook lezingen bevatten die verleden jaar niet konden gegeven worden wegens de uitbraak van de Covid-19 pandemie.

A newly-revealed war diary

door Marianne Brandis

Shortly after my mother died in 1984, my father showed me a box of papers. “These are Mom’s writings. Shall we dispose of them?” “No!” I said, and grabbed the box. In it I found two large hard-backed notebooks containing a diary that my mother had written from May 1942 to June 1945 while we were living in Maarn, the Netherlands. Translating that diary and researching the background has been one of my main writing projects since then, and the result has been published as *This Faithful Book: A Diary from World War Two in the Netherlands*.

Madzy Brender à Brandis, the diarist, was a young mother in 1942: I was 3½ years old, and my brother Gerard was a baby. She began writing the diary to deal with the shock and anxiety of having her husband, Wim, a demobilized cavalry officer, sent to a German POW camp. The diary is one long letter to him, for him to read when he returned, *if* he returned (which he did; he lived to be nearly 101 years old).

The diary – 90,000 words in length and rich in details of daily life under occupation and wartime dangers – is a significant historical document, and in translating it I wanted not only to convey the contents but also to capture Madzy’s voice, because she comes through very clearly as a *person*. And I wanted to recreate the world she lived in. The diary is very vivid, but it needed annotating.

It was necessary to identify the family, friends, and villagers whom she mentions. When I began the project, my father was still alive so I consulted him. I drew on Madzy’s other writings (which I also found in that box), and on earlier family documents. I consulted relatives in the Netherlands and England, and I read books of World War Two history.

My own memories were useful: I clearly remember our house and its garden, and quite a few of the people mentioned – not to mention the atmosphere of danger and fear which was also part of the story.

By good luck I made contact with a volunteer archivist, Gijs van Roekel, who lives in Maarn; he did quantities of on-the-spot research for me and supplied a map of the town dating from precisely the right period. I was unable to go to the Netherlands to do my own research, though I drew on what I had done there earlier for *Frontiers and Sanctuaries: A Woman’s Life in Holland and Canada* (McGill-Queen’s UP, 2006). Gijs’s help enabled me to bring to life a whole village.

The research helped me to give additional dimensions to the basic narrative. Madzy made almost no reference to Resistance activity: her post-war writings indicate that there was a good deal of this in Maarn, but recording it at the time could have been very dangerous. Her connections with it are indicated by a shoulder bag and a small weaving loom that were made for her by “underground divers” as thanks for what she had done for them.

The research showed that her/our experiences were typical of life in the Netherlands during that time: the desperate need to forage for food during the Hunger Winter of 1944-5, the overcrowding in houses where shelter was given to families whose homes had been bombed or requisitioned, the loneliness and worry of women whose husbands were away (in POW camps or labour camps or elsewhere). Madzy speaks for many people besides herself.

Recreating her life during those three years meant interweaving this research with the story itself. The main narrative in *This Faithful Book* consists entirely of her words; the explanatory material is in headnotes and footnotes. I kept as much as possible of what she wrote, but the book had to be readable. Her diary, like most diaries, is repetitious; I removed some of those passages and also some that were of interest only to the family.

As I worked, I realized that this was not just a Dutch story and a war story but also a Canadian story: all the post-war immigrants who came to Canada from the Netherlands and other parts of Europe brought experiences like this with them, and they have been woven into Canada's identity. Moreover, it provided insight into the lives of civilians during war-time. There are always wars, and there are always civilians: by means of their efforts and endurance, a war-battered society survives so that there is a foundation on which to rebuild. Details differ from war to war and country to country but the basic human experience is universal, and Madzy's story depicts that vividly.

Marianne Brandis is the author of 14 books, most of them concerned with bringing the past to life. She lives in Stratford, Ontario. www.mariannebrandis.ca. For more information about the diary, please see www.madzysdiary.ca. Copies are available online from Amazon, Barnes & Noble, and Indigo.

®emigratie

door Henk Stam

Elmlyn, Lorraine en Willem

Het was niet per se het meest geschikte moment om te emigreren, in mijn geval, te *remigreren* tijdens een pandemie. Maar we hadden de plannen al lang liggen en hadden zeker niet op een tweede golf gerekend, dus op 3 november was het zover. Lorraine en ik hebben ons huis in Calgary verkocht, kaartjes aangeschaft en we zijn vertrokken. De huishoudelijke spullen, tenminste wat er nog van over is, zullen hier in Den Haag over een paar maanden arriveren.

Het avontuur begon ongeveer half zes 's ochtends toen we met

acht koffers bij Air Canada in Calgary incheckten. Die wilden ons niet doorsturen naar Amsterdam via Toronto en Frankfurt vanwege het feit dat je in Nederland niet op

vakantie mag. (Wie gaat nog op vakantie wou ik zeggen?) De vrouw aan de balie nam tien minuten de tijd om door de website van de Nederlandse overheid te bladeren en haalde er een supervisor erbij. Na wat gedoe bleek dat mijn Nederlands paspoort het toch mogelijk maakte om te reizen. In Toronto is het weer raak. Air Canada wilde opnieuw dat we niet naar Europa zouden reizen. Maar na verdere gesprekken en garanties dat we echt alle papieren bij ons hadden – dat betekende een huwelijksakte – Lorraine is Cana-dees staatsburger) mocht het wel. Ik zou niet weten wat we hadden gedaan als we niet hadden kunnen reizen want we waren nu dakloos. In Frankfurt was ik bang voor meer bezwaren en officiële bemoeienis met onze doorreis maar er was verder geen spraken van. Geen bezwaar om in Duitsland en daarna ook niet om Nederland binnen te komen.

Het rare was nog dat we op geen enkel vliegveld advies kregen over de corona-maatregelen. We hadden genoeg gelezen en het nieuws al wekenlang nauw gevolgd zodat we wisten dat we tien dagen in quarantaine moesten gaan. Maar noch in Calgary, Toronto, Frankfurt en ook niet op Schiphol kregen wat dan ook te horen over de toestanden hier. Quarantaine is hier alleen een advies, geen verplichting. Maar je zou wel denken dat men die reizigers die hier aankomen op de hoogte zou brengen. Enfin, wij hebben tien dagen op de flat van onze zoon op de Valkenboslaan in Den Haag in quarantaine gezeten. Omdat het moeilijk is afstand te houden van elkaar op zo'n flat dus hebben we er een bubbel van gemaakt.

Op straat merk je weinig van de corona-crisis. Alleen in het openbaar vervoer draagt bijna iedereen een mondkapje omdat het verplicht is, maar in de winkels maar de helft. Ik zei bijna iedereen; we waren toevallig getuige van een vrouw die geen mondkapje droeg op een tram toen er een groep controleurs binnenkwam. Zij werd zachtjes aangesproken en verliet de tram op de volgende halte. Geen boete.

Musea, bioscopen en theaters gingen net na onze aankomst dicht. Dat betekende dat onze zoons en schoondochter, alle drie musici, ook moesten stoppen met werk. Een harde klap na de "intelligente lock-down" van het voorjaar, nu is het een "gedeeltelijke lock-down." Enfin, deze week mag het weer, theaters gaan weer open (voor dertig mensen) dus ook musici komen weer aan de slag en op 19 november is er weer een voorstelling in Amsterdam – wij mogen eindelijk weer als publiek binnen. Maar de horeca blijft gesloten en op 1 december komt waarschijnlijk een mondkapjes plicht voor alle publieke binnenruimtes op last van een boete van 95 euro, tenminste als de Tweede Kamer akkoord gaat. Maar de maatregelen zijn vooral verwarrend, veranderen steeds, en zijn niet goed uitgelegd. Maar ja, we kwamen uit de Canadese provincie Alberta dus we waren dat al gewend.

Intussen zijn we bezig een huis te kopen. Je zou denken dat de corona crisis enigszins kalmte uitoefent op de huizenmarkt maar hier is daar niks van te merken. Trouwens was dat in Calgary ook zo. Maar het is gelukt en we hebben een – voor ons begrip – klein huis kunnen kopen in Voorburg, ongeveer tien minuten van onze kleindochter en haar ouders. Dus zo begint een nieuwe fase van ons leven. En nu maar wachten op een vaccin.

Werken voor NASA en de rest van de wereld

door Marjan Eggermont

In augustus 2016 werd NASA's Glenn Research Center V.I.N.E. (Virtual Interchange for Nature-inspired Exploration: <https://www.grc.nasa.gov/vine/>) opgericht als een online wereldwijde gemeenschap om te pionieren op de natuur geïnspireerde paden *for the benefit of all*. Mandaat van NASA V.I.N.E. is het stimuleren van samenwerking tussen de academische wereld, het bedrijfsleven, de overheid en burgerwetenschappers rond het centrale thema van biomimicry.

Dit wordt gedaan door academische onderzoekers gegevens aan te moedigen bij te dragen aan PeTaL (Periodic Table of Life). Overheidsorganisaties worden gevraagd om fundamenteel onderzoek te financieren om gegevens te genereren en de industrie om oplossingen toe te passen en ontwerpen te delen. Lidmaatschap van de groep is vrijwillig en staat open voor geïnteresseerde biomimics. De groep is samengesteld uit 'clusters' van technologiegebieden onder leiding van een vrijwilliger van de academische wereld of het bedrijfsleven.

Doelstellingen algemeen:

- * Vorming van *clusters* van onderzoekers, wetenschappers, ingenieurs en materie deskundigen.
- * Selecteren van gebieden voor gerichte biomimetische verkenning en / of toepassing.
- * Creatie van werkruimten (zowel traditioneel als virtueel) waar network-leden kunnen samenwerken.
- * Organisatie van minstens één jaarlijkse Biomimicry Summit in een NASA-centrum of op een andere locatie.

Doelstellingen van elke V.I.N.E. Technologiecluster:

- * Bijeenroeping van een divers netwerk van multidisciplinaire beoefenaars en experts met als doel bio-geïnspireerde filosofieën, tools en onderzoek te gebruiken ten behoeve van NASA, de natie en de planeet.
- * Beoordeling van huidig beleid, plannen, programma's, fondsen, onderzoek en technologie.
- * Advies voor toekomstig onderzoek.
- * Advies voor een levensvatbare positie voor toekomstige financiering te waarborgen.

In mijn capaciteit als ontwerper and co-editor van *Zygote Quarterly* (de speciale NASA editie is hier te vinden: <https://zqjournal.org/editions/zq18.html>) en voorzitter van het NASA V.I.N.E. *education cluster* had ik het genoegen om deel uit te maken van het NASA Vine Biocene 2020 Planning Team. We hebben net onze driedaagse bijeenkomst achter de rug waarin we bio-geïnspireerde educatie en oplossingen met wetenschappers, ontwerpers en biomimics hebben onderzocht. De bijeenkomst van dit jaar, dit jaar virtueel, was gericht op diverse perspectieven, gelijkheid en inclusie. Zoals gezegd, V.I.N.E. werd opgericht als een wereldwijde gemeenschap. Altijd leuk om een voormalige landgenoot te ontmoeten.

Jaco Appelman

Een van de sprekers was Jaco Appelman, assistent professor bij de vakgroep Biologie, Faculteit Wetenschappen, Universiteit van Utrecht. Jaco onderzoekt en past Bio-Inspired Innovation & Design toe, met de nadruk op regeneratie en ontwikkelde en coördineerde dit als een masterprogramma. Daarnaast faciliteert en begeleidt hij ook beleids- en beslissers bij (circulaire) transitie. Meer over dit programma, misschien een idee voor uw (klein)kinderen, kunt u hier vinden: <https://www.uu.nl/masters/en/bio-inspired-innovation>

Biomimicry

De term biomimicry is afgeleid van de samentrekking van de Griekse woorden bios 'leven' en mimesis 'imiteren', dus letterlijk 'het leven imiteren'. De term biomimicry werd voor het eerst gebruikt door Janine Benyus in haar boek *Biomimicry, innovation inspired by nature* (1997). Biomimicry neemt de natuur als model, als maatstaf en als mentor, kijkt naar wat we van de natuur kunnen leren, niet zozeer wat we uit de natuur kunnen halen. Biomimicry is het nastreven van de genialiteit van de natuur op het gebied van ontwerpen van producten, processen en systemen. De 3.8 miljard jaar leven op aarde ontwikkelde zich van de eerste basale levensvormen tot vaak zeer geavanceerde levensvormen die we nu in de natuur tegenkomen. De natuur is in staat op economische manier haar doelstellingen te behalen in termen van energie en materiaalgebruik. (Via <https://www.biomimicrynl.org/wat-is-biomimicry.html>)

Kunst in de Kamer

door Mary Eggermont-Molenaar

Over heel Nederland verspreid bevinden zich 83 kringen van *Kunst in de Kamer* die beoogen tradities als die van de minstrelen in kastelen tijdens de Middeleeuwen, huisconcerten voor rijke kooplieden tijdens de Gouden eeuw voort te zetten. Tijdens de tweede wereldoorlog kwamen huisconcerten weer in trek vanwege uitgaansverbod van de Duitse bezetters. Het schiep voor kunstenaars gelegenheid hun instrumenten te blijven bespelen, voor de organisatoren de gelegenheid hen zo mogelijk uit handen van de bezetter te houden en wat inkomen te bezorgen. In 1957 werd in Amsterdam besloten deze huisconcerten voort te zetten. De muzikale avonden werden aangevuld met avonden waarop ook schrijvers, toneelspelers en beeldende kunstenaars werden uitgenodigd. Voor jonge kunstenaars werd het gelegenheid podiumervaring op te doen.

Zo gauw als bleek dat er ook buiten Amsterdam belangstelling voor was, werd *Kunst in de Kamer* in verenigingsvorm opgezet. De geboorteakte werd in 1960 te Haarlem ondertekend en in 1968 werd de eerste nationale landdag gehouden.

De jaarlijkse landdagen ten huize van [voorzitster] Corrie Vening Meinesz waren voor de bezoekers een bijzonder ervaring. Een ontvangst met personeel in zwart gekleed met witte schortjes, en koffie met roomhoorns, moorkoppen en slagroomsoezen en een lunch met mooie driehoek sandwiches zoals men die tegenwoordig nog wel eens treft bij een Engelse thee. Alle aanwezigen zaten samengepakt en er werd tussen 11 en 3 uur vergaderd onder Corrie's leiding. Adviezen en de ervaringen over en met kunstenaars werden uitgewisseld. De secretaris leverde voor iedereen een evenementenlijst met alle optredens van dat jaar.

Geboorteakte in 1960! Het zestigjarig bestaan van de stichting *Kunst in de Kamer* zou dit jaar met vele optredens gevierd worden. Dit jaar is echter een Corona-jaar, dat de kroon spant wat afzeggen, uitstel en inkrimpen betreft. Hier en daar gaan de kringen wel door in gebouwen zoals als een kerk, met kleinere groepen en kortere optredens. Leuk is anders. Gelukkig zijn er kringen die de kunstenaars in geval van uit-of afstel de helft van hun gage betaalt als financiële ondersteuning.

Met dank aan de medewerking van Ria den Oudsten in Toronto, gegevens van Ineke de Geer van *Kunst in de Kamer* te Zeist en *Kunst in de Kamer geschiedenis, 1960-2020*.

FROM THE JOURNALS

Basil Kingstone

Septentrion has undergone a transformation. It now appears only twice a year, but it has 160 pages per issue. *Septentrion1* has the corners away from the spine cut off at 45 degrees. The paper is less glossy. The cover of last April's issue is white, the cover illustration partly in grey tones and partly in blue; many of the illustrations are in blue, and so is the typeface of some of the articles. Altogether the review has had a redesign, and this is most suitable for an issue devoted to design in the *Low Countries*.

Giovanna Massoni

Its last issue opened with an interview by the editor, **Luc Devoldere**, with the curator extraordinaire Giovanna Massoni. Design, she says, is no longer just the aesthetic packaging of a product, it is a largely invisible work which takes into account the problems of life and society today: "The future of design lies in applied research derived from ... dialogue among the various disciplines."

Articles on various aspects of design are spread throughout the issue. We are reminded of the flourishing worldwide of Belgian architecture in the last few years, thanks to government support. We hear of the influence of the Dutch movement *Droog Design* in Belgium – simple in appearance, it hides a biting humour – and of the important role in introducing this of the Grand-Hornu (the buildings of an old coal mine near Mons, now used as an exhibition space).

Grand Hornu

We meet the Brussels designer **Marina Bautier**, whose furniture you can only buy at her studio, or else online; she used to prepare lunch every Friday for twenty potential clients. And the five-person Flemish

group called Brut work to expand the concept of design by using industrial materials in collective installations which “make you think of stage sets ready for dystopian stories in a gloomy archaic world.”

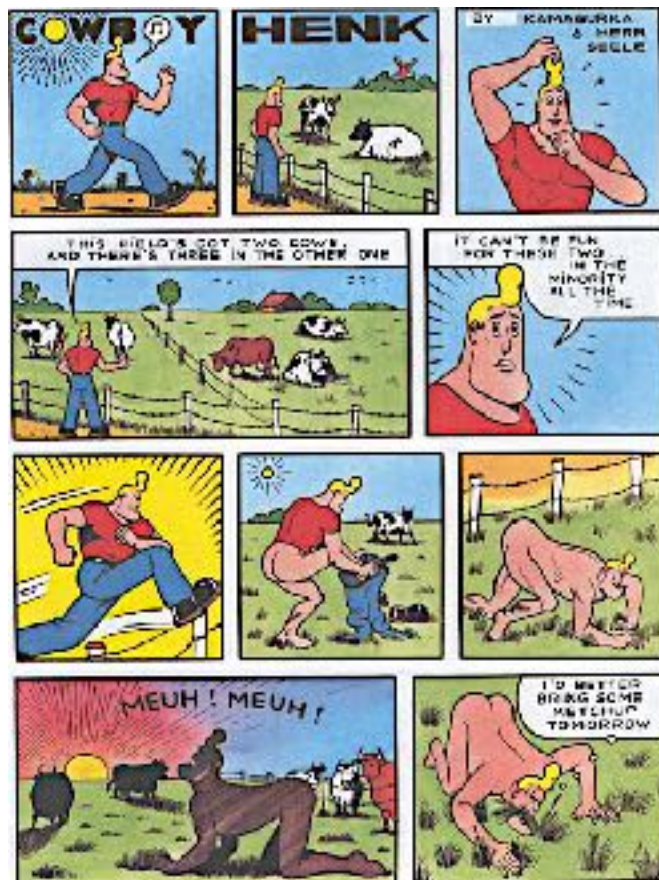
Quite another development, and a major one, is seen in young designers who tackle problems of the environment, recycling, and the sharing economy. Belgium is ahead of France in this, but the Netherlands are the pioneers in encouraging designers; at Design Academy Eindhoven, notably, students are already creating and are treated as equals in a very practical program. Such designers as Tripod, Frank Kolkman and *studio bling* sit down with local authorities to create a visual theme as a brand image of a place, or to improve the environment of their region. Zie verder: <https://www.les-plats-pays.com/edition/septentrion-n-1-2020>

One habit *Septentrion* has kept is that of interspersing articles on the main topic with other subjects. Thus we learn that the sharing economy, or whatever it may be called, is on the rise in both Belgium and the Netherlands. Both countries have also, of recent years, concentrated the efforts of their diplomatic services on securing raw materials and contracts for their big industrial companies; in Belgium, unfortunately, this has sometimes led to conflicts of interest. Sign language is different in its Dutch form from its Flemish and Walloon forms, though they have certain underlying structural principles in common.

The World War II resistance in Belgium has been strangely neglected by historians compared with that in the Netherlands and in France. There is also the usual selection of new poetry, chosen as always by **Jozef Deleu**, and a book review section: new

works from **Tom Lanoye** (a terrorist's mother speaks of *her* suffering), **Adriaan van Dis** (the narrator's mother tells him all about her life and in exchange wants him to assist in her suicide), **Stefan Brijs** (a love story of sorts, but the narrator is too boring), and **Cees Nooteboom** on Venice. The author from whose book we have a translated extract is **Jeroen Brouwers**; his *Het hout* is about sexual abuse in a Catholic school (Brouwers attended one as a child).

The issue ends with **Cowboy Henk**. The character in this very popular comic strip is not a cowboy and is not too bright. The strip features outrageous actions, school-boy humour and yet a sober classical presentation, perhaps sharing the tendency of all the design discussed in this issue towards simplicity. We look forward eagerly to see how *Septentrion* looks on a different topic.

**Canadian Association for the Advancement of Netherlandic Studies
2020 MEMBERSHIP**

Please note that membership is from January 1 to December 31

Membership of CAANS is twenty-five dollars (twenty dollars for those who are also member of the local chapter) for which Official Tax Receipts for a tax credit (about 35-50%, depending on province) will be remitted. Local chapters will not remit Official Tax Receipts. CAANS-National is a charitable educational organization and welcomes additional donations.

Membership fees or donations are preferably transmitted via the secure <https://www.canadahelps.org/en/charities/canadian-association-for-the-advancement-of-netherlandic-stu/> website since this can be done via credit card, debit card or PayPal and therefore allows national and international payments without necessitating an account in different countries, and an instantaneous remittance of the tax receipt. To do this, enter this website and click on **Donate Now**. After filling out the forms, reviewing and clicking on **Complete Donation**, click on **Receipt 1** (in red) to download your Official Tax Receipt. You will also receive an instant email with your Tax Receipt.

Please contact our treasurer for step-by-step instructions if needed (peter.tijssen@iaf.inrs.ca) with "CAANS payment instructions" in the subject line.

For those not feeling at ease paying via the internet, cheques can always be sent to our treasurer.

Address: Mr. Peter Tijssen, Treasurer of CAANS,
76 Winston Circle, Pointe-Claire, QC H9S 4X6

Inter-access-transit 01201 ; account 0246721
National Bank of Canada, 2800, boulevard St-Charles, Kirkland, QC H9H 3B6

Our Newsletter and our Journal (CJNS/RCEN) are distributed by email, so please be sure to give your email address below. We will not share this email address with anyone!

Send an email to peter.tijssen@iaf.inrs.ca when you remit your fees or a donation with:

1. your name
2. mailing address
3. home and any other phone numbers
4. email address
5. your profession (If academic, please specify discipline)

**Association canadienne pour l'avancement des études néerlandaises
ADHÉSION 2020**

Veillez noter: on devient membre pour une année civile.

La cotisation à l'ACAEN est de vingt-cinq dollars (vingt dollars pour des membres d'une section locale). Cette somme est un don charitable aux fins d'impôt et les donateurs recevront un reçu aux fins d'impôt (crédit d'impôt de 35-50% selon les provinces). ACAEN-National est une organisation éducative charitable et encourage des dons supplémentaires.

Les frais d'adhésion ou des dons sont transmises de préférence via le site sécuritaire <https://www.canadahelps.org/fr/organismesdebienfaisance/canadian-association-for-the-advancement-of-netherlandic-stu/> car cela peut être fait par carte de crédit, carte de débit, Interac ou PayPal et permet donc des paiements nationaux et internationaux sans nécessiter un compte dans les différents pays, et une remise instantanée du reçu d'impôt. Pour ce faire, entrez dans le site, et cliquez sur « **Faites un don** ». Après avoir rempli les formulaires et une vérification et en cliquant sur le « **don complet** », cliquez sur **reçu 1** (en rouge) pour télécharger votre reçu d'impôt officiel. Vous recevrez également un courriel instantané avec votre reçu d'impôt.

S'il vous plaît contacter notre trésorier pour les instructions étape-par-étape si nécessaire (peter.tijssen@iaf.inrs.ca) avec des «instructions de paiement d'ACAEN » dans la ligne objet.

Pour ceux qui ne se sentent pas à l'aise de payer via internet, des chèques peuvent toujours être envoyés à notre trésorier.

M. Peter Tijssen , Trésorier de l'ACAEN,
76 cercle Winston , Pointe-Claire , QC H9S 4X6

Inter-access-transit 01201 ; account 0246721 ;
National Bank of Canada, 2800, boulevard St-Charles, Kirkland , QC H9H 3B6

Nous distribuons notre Bulletin et notre Journal (CJNS/RCEN) par email (courriel). Vous voudrez donc bien donner votre adresse email ci-dessous. Nous ne la donnerons à personne!

Lorsque vous payez, envoyez un courriel à peter.tijssen@iaf.inrs.ca avec :

1. Nom
2. Adresse pour correspondance
3. Téléphone: (travail), (domicile)
4. Courriel (email)
5. Profession (Les universitaires voudront bien préciser leur discipline)

OFFICERS/ MEMBRES DU BUREAU

President

Tanja Collet
Languages, Literatures and Cultures
University of Windsor
Windsor, ON N9B 3P4
tcollet@uwindsor.ca

Vice-President

Marianne Verheyen
University of Toronto
School of Continuing Studies
158 St. George Street
Toronto, Ontario M5S 2V8
marianne.verheyen@utoronto.ca

Past President

Michiel Horn, Professor Emeritus of History and University Historian
York University, Glendon Campus
Toronto, ON M4N 3M6
schuhhorn@sympatico.ca

Secretary-Treasurer

Peter Tijssen, 76 Winston Circle
Pointe-Claire, QC H9S 4X6
peter.Tijssen@iaf.inrs.ca

CJNS/RCEN Editor

Krystyna Henke
Joint PhD in Educational Studies
Program
Faculty of Education
Brock University
St. Catharines, ON L2S 3A1
khenke.cjns@gmail.com

CJNS/RCEN Editor Emeritus

Basil D. Kingstone
Department of French
University of Windsor
Windsor, ON N9B 3P4
bkingst@uwindsor.ca

Visiting Speakers Convenor/ Newsletter Editor

Mary Eggermont-Molenaar
1416 - 29 St. NW
Calgary, AB T2N 2V1
memo45@shaw.ca

Associate Newsletter Editor

Peter Lowensteyn - Layout &
Communications

Webmaster

Peter Lowensteyn
webmaster@caans-acaen.ca
(Site: <http://www.caans-acaen.ca>)

Members at Large

J.I. (Hans) Bakker
Dept of Soc. and Anthro. MacKinnon 6
University of Guelph
50 Stone Road East
Guelph, Ontario Canada N1G 2W1
hbakker@uoguelph.ca

Gerrit Gerrits
Dept. of History and Classics
Acadia University
Wolfville, NS B4P 2R6
gerrit.gerrits@acadiau.ca

Martien de Leeuw
School of Industrial Design
Carleton University
martiendeleeuw@gmail.com

Willemina Seywerd
265 Scarborough Crescent
Scarborough, ON M1M 2J7
wseywerd@gmail.com

Chapter Secretaries & Contacts

Calgary - Mary Eggermont:

memo45@shaw.ca

Montreal - Peter Lowensteyn:

peter@lowensteyn.com

Ottawa - Hans Blokpoel:

hblokpoel@magma.ca

Toronto - Marianne Verheyen:

mverheyen@sympatico.ca

Vancouver - Annette Dorrepaal:

adorrepaal@gmail.com

CAANS/ACAEN Archives 1971-2013

Kings University

Gerry Segger Heritage Collection

Dr. William Van Arragon

1.780.465.3500. Ext. 8074

Bonita Bjornson, archiviste

1.780.465.8 04.

9125-50 Street

Edmonton, AB., T6B 2H3

The CAANS Newsletter appears three times a year, in April, August and December. It is a publication of the *Canadian Association for the Advancement of Netherlandic Studies* and free to all the Association's members.

Le Bulletin de l'ACAEN paraît trois fois par an (avril, août, décembre). C'est une publication de *l'Association canadienne pour l'avancement des études néerlandaises*, dont les membres le reçoivent gratuitement.

Items for the Newsletter should be sent to Mary E.M (memo45@shaw.ca) preferably as an attachment to an email, in WordPerfect or Word.

Pour publier dans le Bulletin, prière d'envoyer votre texte à Mary E.M (memo45@shaw.ca) sous forme d'attachement à un courriel en WordPerfect ou Word. Merci!

Notice from our Treasurer, Peter Tijssen:

A few of you have not yet paid for this year. The good news is that from now on membership fee is \$25.00 for everyone.

If you are not sure if you have contributed this year, I encourage you to send a short email to peter.Tijssen@iaf.inrs.ca.

Please note that some memberships for CAANS (National) are collected through your local chapter. If in doubt, ask the treasurer of your local chapter if this is the case.